

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

- 1) Hædersgaverne bortfalder, og det frigjorte beløb anvendes til statsydelse.
- 2) Statsydelsen fastsættes til 6.000 kr. + tillæg - pr. 1. oktober 1976 ca. 34.600 kr.
- 3) Statsydelseerne tildeles efter de gældende kriterier med hensyn til kunstnerisk kvalitet og produktion, altså uafhængigt af økonomiske forhold.
- 4) Ydelsen er livsvarig, og den stedfundne vurdering af kunstnerisk kvalitet og produktion kan ikke ændres.
- 5) Udbetaling afhænger af indtægtsforhold, dog således at der altid kommer en minimumsydelse på 1.000 kr. + tillæg, pr. 1. oktober 1976 ca. 5.800 kr., til udbetaling. Den resterende del af ydelsen er indtægtsreguleret, således at den del af kunstnerens »anden indtægt«, der overstiger et nærmere fastsat beløb, kommer til afkorting i ydelsen med et beløb på en vis procent af indtægten.

Wechselmann-udvalgets forslag om, at statsydelsen skulle fastsættes til laveste tjenestemandslønning (pr. 1. oktober 1976 49.511 kr.), tror jeg ikke er gennemførligt under de gældende økonomiske vilkår. Jeg har derfor ment, at man måtte finde frem til et andet udgangspunkt, og jeg har foreslået, at statsydelsen fastsættes til 6.000 kr. + tillæg.

Jeg tror, at det er rigtigt, at man bibeholder den eksisterende formelle fremgangsmåde ved tildeling af de livsvarige ydelser, hvorefter det er repræsentantskabet, der på grundlag af udtalelser fra fondets respektive udvalg afgiver indstilling til ministeren for kulturelle anliggender, der herefter videresender sagen til endelig afgørelse i folketingets finansudvalg.

Spørgsmålet om ydelsernes eventuelle bortfald ved modtagernes opnåelse af folkepension må tages op til overvejelse i forbindelse med en eventuel ændring af de almindeligt gældende regler i samfundet for alderspension. Det samme gælder understøttelserne til enker efter kunstnere, der har oppebåret livsvarige ydelser.

Den første kunstfondlov var en væsentlig nydannelse, og jeg har i dag lagt vægt på at give folketinget en grundig redegørelse om fondets virksomhed og de forhold, der kan være grund til at overveje nærmere.

Jeg håber på en grundig og saglig drøftelse af de ting, jeg har fremlagt, og føler mig over-

bevist om, at der i folketinget fortsat vil være et klart flertal for loven.

*Bilag til redegørelsen.**Gældende lovgivning.*

Det eksisterende Statens Kunstfond er oprettet ved lov nr. 170 af 27. maj 1964 om Statens Kunstfond. Loven er senere ændret ved lov nr. 275 af 18. juni 1969, lov nr. 36 af 26. januar 1973, lov nr. 195 af 29. marts 1974 samt lov nr. 57 af 25. februar 1976.

Baggrunden for fondets oprettelse og dets formål.

Oprettelsen af Statens Kunstfond i dets nuværende form var begrundet i dels de dårlige økonomiske vilkår, mange kunstnere levede under set i forhold til andre befolkningsgrupper, som havde fået andel i den almindelige velstandsstigning, dels at man erkendte den samfundsmæssige værdi af den kunstneriske produktion og det samfundsmæssigt nødvendige i at investere i kunsten. Der henvises i den forbindelse til det skitseforslag, som blev udarbejdet af det af regeringen i 1962 nedsatte kulturudvalg, og hvor det udtales:

»Den skabende kunstners arbejde er en samfundsmæssig nødvendighed, og den kunstneriske produktion er medbestemmende for størrelsen og værdien af samfundets samlede produktion. Derfor må den skabende kunstners arbejde sikres derigennem, at der gives kunstneren bedst mulige ydre arbejdsvilkår og en indtjening, der står i rimeligt forhold til andre samfundsgruppers indtjening. Kulturudvalgets skitseforslag til en nyordning af statens støtte til skabende kunstnere går derfor ud fra det synspunkt, at kunstneren skal have et passende økonomisk vederlag for sin arbejdsindsats, og at der er en naturlig forpligtelse for det offentlige til at træde til, når kunstneren ikke selv har mulighed for i tilstrækkelig grad at betrygge sin stilling og opnå den uafhængighed, som betinger en fortsat kunstnerisk udførelse.«

Det er i alt væsentligt disse principielle betragtninger, som lovgivningen om Statens Kunstfond bygger på. Ideen med denne lov var, at den skulle sikre den kunstneriske produktion gennem en bedring af vilkårene for kunstnere, eller som det siges i lovens § 1, stk. 1: »Statens Kunstfond har som formål at virke til fremme af dansk skabende kunst.«